

Dosarul nr. 2ra-16/23
2-21105559-01-2ra-05012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R. Pascari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, I. Cotruță, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

31 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cristian Malanciuc împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Cristian Malanciuc și a fost menținută hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 12 iulie 2021, Cristian Malanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.S. „Poșta Moldovei” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 07 decembrie 2020 a fost angajat în funcție de specialist categoria 1 biroul procese judiciare și petiții pe un termen nedeterminat, pe o perioadă de probă de 3 luni în baza ordinului din 04 decembrie 2020 nr. 455p.

A relevat că la data de 09 aprilie 2021 a fost concediat din funcția deținută în baza art. 86, alin.(1) lit.a) din Codul Muncii - rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă.

A comunicat instanței că a făcut cunoștință cu ordinul de concediere la data de 12 aprilie 2021.

A apreciat ordinul cu privire la concediere nr.201 din 09 aprilie 2021 ca fiind ilegal, lipsit de suport juridic, deoarece pârâtul nu ar fi respectat termenul de emitere a acestuia.

În această ordine de idei, cu trimitere la art. 63 alin.(2) din Codul Muncii a subliniat că a fost încălcată data limită de concediere, care în opinia sa urma să fie data de 05 aprilie 2021 și nu data de 09 aprilie 2021.

A motivat că a început lucrul de pe data de 07 decembrie 2020, apoi din data de 08 februarie 2021 până pe 09 februarie 2021 a fost în incapacitate temporară de muncă, fiind infectat cu XXXXX, respectiv fiind în concediu medical și revenind la serviciu pe data de 10 martie 2021.

A punctat că termenul aflării sale în concediul medical nu se include în perioada de probă de 3 luni, termen stabilit în ordinul de angajare și, care urma să fie calculat de la 07 decembrie 2020 până pe 07 februarie 2021, care este egal cu 63 zile, iar de pe data de 10 martie 2021 - data revenirii la muncă, până pe data de 05 aprilie 2021 data limită în care a expirat drept perioadă de probă.

A notat că Î.S. „Poșta Moldovei” a ignorat prevederile art. 2 pct .9) al Hotărârii Parlamentului nr. 49 din 31 martie 2021 privind declararea stării de urgență care prevede interzicerea demisiei lucrătorilor, cu excepția cazurilor prevăzute de actele normative, pentru această perioadă.

A solicitat reclamantul: anularea ordinului de concediere nr.201 din 09 aprilie 2021 și restabilirea în funcția deținută; încasarea salariului pentru toată perioada de lipsă forțată de la muncă până la momentul pronunțării hotărârii de judecată, repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La data de 29 noiembrie 2021 Cristian Malanciuc a declarat apel împotriva hotărârii din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Cristian Malanciuc și a fost menținută hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat cu certitudine că, ordinul de concediere nr. 201 emis de Î.S. „Poșta Moldovei” la data de 09 aprilie 2021, a fost emis cu respectarea termenului imperativ prevăzut de lege, or, acesta a fost emis până la expirarea perioadei de probă, conform prevederilor art. 63 alin. (2) din Codul muncii.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat că, ordinul de concediere nr. 201 emis de Î.S. „Poșta Moldovei” la data de 09 aprilie 2021 cu privire la concediere este legal și nu sunt temeiuri pentru anularea acestuia.

Prin urmare, concluzia instanței de fond cu privire la netemeinicia acțiunii lui Cristian Malanciuc este una justă și emisă în corespundere cu materialul probator și normele legale care guvernează speța.

Având în vedere că s-a stabilit netemeinicia pretenției reclamantului cu privire la anularea ordinului de concediere, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și pretențiile subsecvente cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral.

La data de 22 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că de către Î.S. „Poșta Moldovei” au fost încălcate prevederile art. 387 din Codul Civil și art. 14 din Codul Muncii, la emiterea ordinului de concediere.

A reținut că, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) din Codul Muncii, din calculul prezentat rezultă cu certitudine că intimata a încălcat clauzele contractului individual de muncă nr. 85 din 04 decembrie 2021 și ordinul nr. 455p din 04 decembrie 2020, or, ordinul nr. 201 din 09 aprilie 2021 de concediere a salariatului Cristian Malanciuc a fost emis după expirarea termenului de probă.

A notat că instanța de apel nu a citat reprezentantul lui Cristian Malanciuc, avocatul Nicolae Malanciuc, împuternicit în modul stabilit de lege, a cărui mandat era anexat la materialele cauzei, dar ultimul aflând despre ședință cu puțin timp înainte de aceasta, deoarece venise să participe în ședința de judecată a instanței de apel pe altă cauză civilă. Totodată a menționat că a depus cerere de amânare a ședinței de judecată în legătură cu faptul că Cristian Malanciuc se afla în afara țării la tratament post Covid-19, iar ultimul a dorit să fie prezent în ședință, însă cererea a fost respinsă, creându-i suspiciuni de imparțialitate și defavorizând apelantul în raport cu intimatul.

A susținut că ordinul nr. 201 din data de 09 aprilie 2021 de concediere a lui Cristian Malanciuc este semnat de o persoană neîmputernicită și anume de directorul general interimar, fapt care rezultă din bara aplicată pe ordin înainte de semnătură, care impune incontestabil nulitatea lui.

A menționat că instanța de apel ignorând prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după încheierea dezbaterilor și pledoariilor nu s-a retras în camera de deliberare pentru adoptarea deciziei, continuând examinarea altor cauze, după care s-a retras în camera de deliberare, pronunțând dispozitivele deciziilor asupra apelurilor examinate.

A susținut că recurentul a solicitat repararea prejudiciului moral în temeiul art. 19 din Codul Civil, ca urmare a atitudinii nedemne a angajatorului față de angajat în perioada post Covid-19, care s-a infectat anume la serviciu, unde angajatorul nu a întreprins măsuri de protecție a angajaților.

Totodată a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, considerându-le reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului Cristian Malanciuc la data de 17 octombrie 2022 (f.d. 100), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 22 decembrie 2022, este în termen.

La 27 decembrie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimetei Î.S. „Poșta Moldovei”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 107).

Prin referința depusă la 27 ianuarie 2023, Î.S. „Poșta Moldovei”, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Cristian Malanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Malanciuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Aliona Miron

Mariana Pitic